

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2019r.

**Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny w składzie:**

**Przewodniczący: SSO Tomasz Borowczak**

**Protokolant: staż. Magdalena Górecka**

**przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Łukasza Stanke**

**po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 24 kwietnia, 25 kwietnia, 27 września,  
4 października 2018r. oraz 20 lutego, 10 kwietnia oraz 4 czerwca 2019r.**

**sprawy:**

**a) A. S., syna S. i A. z d. O., urodzonego w dniu (...) w L.**

**oskarżonego o to, że:**

**I.** w 2015 roku, najpóźniej przed 25 marca 2015 roku w P., kierował wykonaniem czynu zabronionego przez Z. S. (1) w ten sposób, że polecił mu zawarcie jako Prezesowi jednoosobowego Zarządu (...) spółki z o.o., będącego obowiązany na podstawie przepisu art. 201§1 k.s.h. do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, działającego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez inną osobę, do nadużycia udzielonych mu uprawnień w ten sposób, że wbrew zakazowi zawartemu w przepisie §18 pkt 6 umowy Spółki (...) sp. z o.o. polecił mu podpisać akt notarialny umowy poręczenia do kwoty 2.300.000 zł umowy pożyczki zawartej 7 listopada 2014 roku, pomiędzy (...) S.A. z/s w P. jako pożyczkobiorcą, a Spółką (...) S.A. z/s w P. jako pożyczkodawcą, w wyniku czego Poręczyciel w celu zabezpieczenia swojego zobowiązania zobowiązał się względem (...) S.A. do udzielenia nieodwoływanego pełnomocnictwa M. P. (1), co w konsekwencji doprowadziło do zawarcia ze (...) umowy nr (...) blokady środków pieniężnych do kwoty 2.300.000 zł, obowiązującej do 29 maja 2015 roku na rzecz M. P. (1), jako beneficjenta blokady z jednoczesnym upoważnieniem go do dysponowania w danym czasie zablokowanymi środkami pieniężnymi oraz do odwołania blokady, na podstawie czego M. P. (1) przełał w dniu 6 maja 2015 roku z konta rachunku bankowego Spółki (...) sp. z o.o. na konto (...) S.A. kwotę 2.300.000 zł, co wyrządziło jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach

tj. o przestępstwo z art. 18§1 k.k. w zw. z art. 296§1 k.k. i art. 296§2 k.k.

i art. 296§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

**b) Z. S. (1), syna H. i C. z d. M., urodzonego w dniu (...) w P.,**

**oskarżonego o to, że:**

**II.** w okresie od 25 marca 2015 roku do 29 maja 2015 roku w P., jako Prezes jednoosobowego Zarządu (...) spółki z o.o., będąc obowiązany na podstawie przepisu art. 201§1 k.s.h. do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez inną osobę, nadużył udzielonych mu uprawnień w ten sposób, że wbrew zakazowi zawartemu w przepisie §18 pkt 6 umowy Spółki (...) sp. z o.o. zawarł ze (...) umowę nr (...) blokady środków pieniężnych do kwoty 2.300.000 zł, obowiązującą do 29 maja 2015 roku na rzecz M. P. (1) jako beneficjenta blokady z jednoczesnym upoważnieniem do dysponowania w danym czasie zablokowanymi środkami pieniężnymi oraz do odwołania blokady, a nadto w tym samym dniu podpisał akt notarialny umowy poręczenia sporządzony w Kancelarii Notarialnej notariusza K. D., zarejestrowaną w repertorium (...) pod nr (...), do kwoty 2.300.000 zł umowy pożyczki zawartej 7 listopada 2014r. pomiędzy (...) S.A. z/s w P. jako pożyczkobiorcą, a Spółką (...) S.A. z/s w P. jako pożyczkodawcą, w wyniku czego poręczyciel w celu zabezpieczenia swojego zobowiązania zobowiązał się względem

(...) S.A. do udzielenia nieodwoływanego pełnomocnictwa M. P. (1), co w konsekwencji doprowadziło do przelania z konta rachunku bankowego Spółki (...) sp. z o.o. w dniu 6 maja 2015 roku kwoty 2.300.000 zł, czym wyrządził jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach,

tj. o przestępstwo z art. 296§3 k.k. i art. 296§2 k.k. i art. 296§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

**1)** Oskarżonego **A. S.** uznaje za winnego tego, że w 2015 roku najpóźniej przed 25 marca 2015 roku w P., kierował wykonaniem przez Z. S. (1) czynu zabronionego polegającego na nadużyciu uprawnień i wyrządzeniu w ten sposób szkody majątkowej w wielkich rozmiarach zarządzanemu podmiotowi w ten sposób, że jako prezesowi jednoosobowego zarządu (...) sp. z o.o. będącemu zobowiązanym na podstawie art.201§1 k.s.h. do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, wydał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej polecenie zawarcia - wbrew zakazowi zawartemu w §18 pkt 6 umowy Spółki (...) sp. z o.o. - umowy poręczenia do kwoty 2.300.000 zł umowy pożyczki zawartej 7 listopada 2014 roku pomiędzy (...) S.A. z/s w P. jako pożyczkobiorcą a (...) S.A. z/s w P. jako pożyczkodawcą, w wyniku czego poręczyciel w celu zabezpieczenia swojego zobowiązania zobowiązał się względem (...) S.A. do udzielenia nieodwołalnego pełnomocnictwa M. P. (1), co w konsekwencji doprowadziło do zawarcia ze (...) umowy nr (...) blokady środków pieniężnych do kwoty 2.300.000 zł obowiązującej do 29 maja 2015 roku na rzecz M. P. (1) jako beneficjenta blokady z jednoczesnym upoważnieniem go do dysponowania w danym czasie zablokowanymi środkami pieniężnymi oraz do odwołania blokady, na podstawie czego M. P. (1) przelał w dniu 6 maja 2015 roku z konta rachunku bankowego (...) sp. z o.o. na konto (...) S.A. kwotę 2.300.000 zł, co wyrządziło jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach tj. winnego przestępstwa z art.18§1 k.k. w zw. z art.296§1 k.k. i art.296§2 k.k. i art.296§3 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i za to na podstawie art.296§3k.k. w zw. z art.11§3 k.k. oraz art.33§2 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w liczbie 300 (trzysta) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.

**2)** Oskarżonego **Z. S. (1)** uznaje za winnego przestępstwa z art.296§1 k.k. i art.296§2 k.k. i art.296§3 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. II. i za to na podstawie art.296§3k.k. w zw. z art.11§3 k.k. oraz art.33§2 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w liczbie 200 (dwieście) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.

**3)** Na podstawie art.41§1 k.k. w zw. z art.43§1 k.k. orzeka:

a) wobec oskarżonego **A. S.** zakaz zajmowania funkcji kierowniczych oraz zajmowania stanowisk w organach spółek kapitałowych na okres 10 (dziesięciu) lat,

b) wobec oskarżonego **Z. S. (1)** zakaz zajmowania funkcji kierowniczych oraz zajmowania stanowisk w organach spółek kapitałowych na okres 5 (pięciu) lat.

**4)** Na podstawie art.46§1 k.k. orzeka wobec oskarżonych **A. S. i Z. S. (1)** solidarnie obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) sp. z o.o. kwoty 2.300.000 (dwa miliony trzysta tysięcy) złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 maja 2015r. do dnia zapłaty.

**5) Na podstawie art.627 k.p.k. oraz art.1, art.2 ust.1 pkt.5 oraz art.3 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, i tak:**

**a) od oskarżonego A. S. ½ część wydatków oraz w opłatę w kwocie 6.400 złotych,**

**b) od oskarżonego Z. S. (1) ½ część wydatków oraz w opłatę w kwocie 4.600 złotych.**

SSO Tomasz Borowczak

**UZASADNIENIE**

W dniu 7 listopada 2014r. spółka (...) S.A. z siedzibą w P. (wchodząca w skład grupy (...) S.A. i reprezentowana przez prezesa zarządu A. G.) zawarła ze spółką (...) S.A. z siedzibą w P. (reprezentowaną przez prezesa zarządu Ł. K.) umowę, na podstawie której udzieliła jej pożyczki w kwocie 11.650.000,00 złotych. Wysokość prowizji za udzielenie pożyczki określono na kwotę 1.650.000,00 złotych. Jako poręczyciele do umowy przystąpili oskarżony A. S., a także P. S. i Ł. K.. Wypłata kwoty stanowiącej pożyczkę miała nastąpić w transzach, których realizację spółka (...) S.A. mogła uzależnić od spełnienia dodatkowych warunków, w tym od ustanowienia dodatkowych zabezpieczeń. Wykonanie umowy poręczenia zostało dodatkowo poręczone do kwoty 652.500,00 złotych przez J. P. działającego w imieniu M. P. (1) w dniu 23 kwietnia 2015 r.

L. S., będący większościovym udziałowcem spółki (...) sp. z o.o. (posiadającym 47 udziałów) z uwagi na swój wyjazd do W. w dniu 7 listopada 2014r. udzielił oskarżonemu A. S. – przed notariuszem K. D. prowadzącym Kancelarie Notarialną w P. (akt notarialny rep. (...) nr (...)) – nieodwołalnego i niegasnącego na wypadek śmierci pełnomocnictwa, uprawniającego m.in. do rozporządzania przysługującymi mu w spółce (...) sp. z o.o. udziałami, w tym ich zbywania.

Władze spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., świadczącej usługi informatyczne, chcąc rozwinąć prowadzoną działalność, postanowiły wybudować tzw. data center wyposażone w nowoczesny sprzęt komputerowy. Na wykonanie planowanego przedsięwzięcia spółka musiała jednak pozyskać dodatkowe środki finansowe. Do szukających rozwiązania pozwalającego zrealizować zamierzone przedsięwzięcie D. G. (prezesa zarządu spółki (...) sp. z o.o.) i P. N. (prokurenta spółki (...) sp. z o.o.) zgłosili się wspólnie L. S. oraz oskarżony A. S.. Zaproponowali oni przedstawicielom spółki (...) sp. z o.o. nabycie udziałów spółki (...) sp. z o.o. (istniejącej od dnia 7 marca 2014r.) oraz zakupienie za jej pośrednictwem nieruchomości położonej w miejscowości D., którą po odpowiednim uzbrojeniu (głównie w drogę dojazdową) można byłoby sprzedać z dużym zyskiem, a uzyskane w ten sposób środki finansowe przeznaczyć na budowę tzw. data center na terenie nieruchomości położonej przy ul. (...) w P. należącej do spółki (...) S.A., z której działalnością ściśle związany był oskarżony A. S.. Uznając propozycję L. S. i oskarżonego A. S. za korzystną dla spółki (...) sp. z o.o., D. G. i P. N. postanowili przedstawić im rozwiązanie wprowadzić w życie. Jednocześnie zgodzili się, aby w procesie nabywania nieruchomości położonej w D. oraz jej zbywania pośredniczyła spółka (...) sp. z o.o., rekomendowana przez oskarżonego A. S.. Od strony formalno – prawnej w zawiązywanych między spółkami umowach dotyczących przedmiotowej nieruchomości oraz wzajemnej współpracy uczestniczyli poleceni przez A. S. prawnicy z Kancelarii (...) z siedzibą w P..

Spółka (...) sp. z o.o., aby odpowiednio wyposażyc mające powstać tzw. data center zakupiła od autoryzowanego dystrybutora marki H. – spółki (...) urzędzenia za kwotę 5.000.000,00 złotych, wykorzystując do opłacenia wystawionej faktury środki własne. Początkowo urzędzenia były składowane w magazynie spółki (...). Następnie sprzęt został odsprzedany spółce (...) S.A. za kwotę 10.000.000,00 złotych, która jednak nie została spółce (...) sp. z o.o. zapłacona. Z uwagi na brak możliwości technicznych przechowywania sprzętu na terenie nieruchomości przy ul. (...) w P., został on ponownie złożony w magazynie spółki (...).

Na podstawie umowy z dnia 22 grudnia 2014 r. zawartej przed notariuszem M. G. prowadzącym Kancelarię Notarialną w P. (rep. (...) nr 11. (...)) spółka (...) sp. z o.o. – reprezentowana przez D. G. (prezesa zarządu), G. W. (członka zarządu) i P. N. (prokurenta) – nabyła udziały spółki (...) sp. z o.o., stając się jej jedynym wspólnikiem. Dotychczasowi wspólnicy spółki (...) sp. z o.o. – M. i A. R., R. P. oraz E. M. – otrzymali od spółki (...) sp. z o.o. za swoje udziały łącznie kwotę 4.000.000,00 złotych.

Na podstawie uchwały nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) sp. z o.o. z dnia 22 grudnia 2014 r. (podjętej przez członka zarządu G. W. i prokurenta P. N. reprezentujących jedynego wspólnika spółki (...) sp. z o.o. – spółkę (...) sp. z o.o.) na prezesa jednoosobowego zarządu spółki (...) sp. z o.o. został powołany oskarżony Z. S. (1), którego zarekomendował jako swojego zaufanego człowieka oskarżony A. S.. Od momentu objęcia funkcji prezesa zarządu zgodnie z art.201 § 1 k.s.h. oskarżony Z. S. (1) był obowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi spółki (...) sp. z o.o..

W dniu 30 grudnia 2014r. spółka (...) sp. z o.o., reprezentowana przez prezesa zarządu Z. S. (1), nabyła nieruchomości położoną w miejscowości D. (gm. K., pow. (...), woj. (...)) o pow. 67,5400 ha, dla której Sąd Rejonowy w Środzie Wlkp., V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...). Umowa została zawarta w formie aktu notarialnego rep. (...) nr (...) przed notariuszem K. D. prowadzącym Kancelarię Notarialną w P.. Nieruchomość stała się głównym składnikiem majątku spółki (...) sp. z o.o. Na uiszczenie ceny za przedmiotową nieruchomość, spółka (...) sp. z o.o. wykorzystwała pochodzącą z jej środków własnych kwotę 2.300.000,00 złotych (którą złożyła notariuszowi K. D. do depozytu), kwotę 10.000.000,00 złotych pożyczoną od spółki (...) S.A. (w ramach finansowania pomostowego, przy którym pośredniczyła spółka (...) S.A.) oraz kwotę 20.000.000,00 złotych uzyskaną w drodze emisji obligacji objętych przez (...) S.A. Pożyczka w kwocie 10.000.000,00 złotych wraz z odsetkami w kwocie 495.000,00 złotych została zwrócona spółce (...) S.A. w dniu 5 lutego 2015r. (pomimo tego, że w przelewie jako odbiorcę błędnie wskazano spółkę (...) sp. z o.o.). Tego samego dnia (...) S.A. otrzymał kwotę 9.305.000,00 złotych.

Oskarżony A. S. działając na podstawie udzielonego mu w dniu 7 listopada 2014r. przez L. S. pełnomocnictwa w dniu 22 stycznia 2015r. zawarł ze spółką (...) sp. z o.o. (reprezentowaną przez prezesa zarządu Ł. K.) warunkową umowę sprzedaży 7.050 udziałów o wartości nominalnej 100,00 złotych każdy przysługujących mu w spółce (...) sp. z o.o.. L. S. wobec D. G. i P. N. oświadczył, że zakres udzielonego przez niego oskarżonemu A. S. pełnomocnictwa nie obejmował uprawnienia do zbycia jego udziałów, twierdząc, iż nie wyraził zgody na zbycie udziałów.

W dniu 17 lutego 2015r. przed notariuszem I. R. prowadzącą Kancelarię Notarialną we W. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., na którym podjęto uchwałę nr (...) w przedmiocie dokonania zmian w brzmieniu niektórych postanowień umowy spółki. Modyfikacji uległ m.in. §18 umowy spółki, w którym dodano pkt. 3, zgodnie z którym „Rozporządzenie prawem lub zaciąganie zobowiązań do świadczenia o wartości powyżej 1.000.000,00 zł wymaga uchwały Zgromadzenia Wspólników”. Uchwałą nr (...) został uchwalony tekst jednolity umowy spółki (...) sp. z o.o., a zapis o konieczności uzyskania uchwały Zgromadzenia Wspólników do rozporządzenia prawem lub zaciągnięcia zobowiązania do świadczenia o wartości powyżej 1.000.000,00 złotych zawarto w § 18 pkt 6 umowy spółki. Na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników jedyne go wspólnika spółki (...) sp. z o.o. – spółkę (...) sp. z o.o. reprezentował członek zarządu G. W.. Protokół nadzwyczajnego walnego zgromadzenia wspólników został ujęty w akcie notarialnym rep. (...) nr (...).

Tego samego dnia, tj. w dniu 17 lutego 2015r. we W. zostały zawarte trzy umowy w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi.

Pierwszą z nich, spółka (...) sp. z o.o. (reprezentowana przez prezesa zarządu D. G. i członka zarządu G. W.) zawarła ze spółką (...) sp. z o.o. (reprezentowaną przez pełnomocnika – oskarżonego A. S.). Przedmiotem ramowej umowy inwestycyjnej było uregulowanie procesu przygotowania do sprzedaży oraz faktycznej sprzedaży nieruchomości położonej w miejscowości D., budowie i komercjalizacji centrum przechowywania danych (tzw. data center) w budynku mieszczącym się przy ul. (...) w P., pozyskiwanie nowych zleceń na rynku krajowym dla spółki (...) sp. z o.o. (w tym w szczególności pozyskiwanie zleceń z rynku komercyjnego), podejmowanie wszelkich działań, które mogą przyczynić się do wzrostu wartości spółki (...) sp. z o.o. i realizowaniu innych inwestycji oraz projektów, które zostaną uzgodnione przez strony umowy. W związku z zawartą ramową umową inwestycyjną, przedstawiciele spółki (...) sp. z o.o. w osobach D. G. i G. W. udzielili nieodwracalnego pełnomocnictwa spółce (...) sp. z o.o. do zawarcia umowy sprzedaży wszystkich posiadanych przez spółkę udziałów w spółce (...) sp. z o.o. na warunkach i zasadach określonych w umowie inwestycyjnej. Z kolei A. S., jako pełnomocnik spółki (...) sp. z o.o., udzielił D. G. pełnomocnictwa do zawarcia umowy sprzedaży wszystkich posiadanych przez spółkę udziałów w spółce (...) sp. z o.o. na warunkach i zasadach określonych w umowie inwestycyjnej.

Kolejna umowa – umowa inwestycyjna – została zawarta pomiędzy spółkami (...) sp. z o.o. (reprezentowaną przez prezesa zarządu D. G. i członka zarządu G. W.), (...) sp. z o.o. (reprezentowaną przez pełnomocnika W. G.), (...) sp. z o.o. (reprezentowaną przez pełnomocnika W. G.) i (...) sp. z o.o. (reprezentowaną przez pełnomocnika – oskarżonego A. S.). Przedmiotowa umowa została zawarta wskutek podpisania ramowej umowy inwestycyjnej, a jej celem było uregulowanie obowiązków stron oraz ich wzajemnych stosunków w związku z realizacją inwestycji

związanej z zakupem nieruchomości położonej w miejscowości D., przygotowanie jej do sprzedaży (głównie poprzez uzbrojenie w media) oraz jej sprzedaż. W umowie określono również podział zysku ze sprzedaży nieruchomości w ten sposób, że przy cenie nieprzekraczającej 120,00 złotych/m<sup>2</sup> (...) miała otrzymać 70% zysku, N. 12% zysku, (...) 15% zysku, a R. 3% zysku. W przypadku natomiast uzyskania ceny nabycia wyższej niż 120,00 złotych/m<sup>2</sup> (...) miała otrzymać 55% zysku, N. 17% zysku, (...) 25% zysku, a R. 3% zysku. W procesie negocjacyjnym nie uczestniczył prokurent spółki (...) sp. z o.o. P. N. z uwagi na odsunięcie go przez członka zarządu G. W..

Ostatnią zawartą w dniu 17 lutego 2015r. umową była umowa użytkowania na udziałach zawarta pomiędzy spółką (...) sp. z o.o. (reprezentowaną przez prezesa zarządu D. G. i członka zarządu G. W.) i spółką (...) sp. z o.o. (reprezentowaną przez pełnomocnika – oskarżonego A. S.). Na jej podstawie spółka (...) sp. z o.o. uzyskała prawo użytkowania 53 ze 100 udziałów spółki (...) sp. z o.o. należących do spółki (...) sp. z o.o., składających się na cały kapitał zakładowy. Celem umowy było wykonanie umowy inwestycyjnej, w szczególności przygotowania do sprzedaży nieruchomości położonej w D..

W dniu 25 lutego 2015r. G. W. udzielił oskarżonemu A. S. – przed notariuszem K. D. prowadzącym Kancelarię Notarialną w P. (akt notarialny rep. (...) nr (...)) – nieodwołalnego i niegasnącego na wypadek śmierci pełnomocnictwa, uprawniającego m.in. do rozporządzania przysługującymi mu w spółce (...) sp. z o.o. udziałami w liczbie 1.950 o wartości nominalnej po 100,00 złotych każdy.

W ty też okresie, nie później niż 25 marca 2015r. oskarżony A. S. polecił Z. S. (1) jako prezesowi jednoosobowego zarządu spółki (...) sp. z o.o., aby ten nadużył swoich uprawnień i wbrew zakazowi zawartemu w przepisie §18 pkt 6 umowy spółki, podpisał akt notarialny umowy poręczenia do kwoty 2.300.000,00 złotych umowy pożyczki zawartej w dniu 7 listopada 2014 r. pomiędzy spółkami (...) S.A. z siedzibą w P. (jako pożyczkobiorcą), a (...) S.A. z siedzibą w P. (jako pożyczkodawcą).

Oskarżony Z. S. (1), mając świadomość nauzywania swych uprawnień, w szczególności działania wbrew zapisom umowy spółki, realizując wydane mu przez oskarżonego A. S. polecenie, działając w imieniu spółki (...) sp. z o.o. zawarł w dniu 25 marca 2015r. ze spółką (...) S.A. (reprezentowaną przez prezesa zarządu A. G.) umowę poręczenia, w której spółka (...) sp. z o.o. zobowiązała się zwrócić spółce (...) S.A. pożyczkę oraz należne odsetki i inne koszty związane z wykonaniem umowy pożyczki zawartej w dniu 7 listopada 2014r. pomiędzy spółkami (...) S.A. z siedzibą w P. (jako pożyczkobiorcą), a (...) S.A. z siedzibą w P. z grupy (...) S.A. (jako pożyczkodawcą) do kwoty 2.300.000,00 złotych. Jednocześnie spółka (...) sp. z o.o. (jako poręczyciel) zobowiązała się wystąpić do Urzędu Skarbowego P. w P. o zwrot należnego jej z tytułu nabycia nieruchomości w D. nadpłaconego podatku VAT w kwocie 2.300.000,00 złotych.

W celu wykonania umowy poręczenia, Z. S. (1) zobowiązał się do udzielenia nieodwołalnego pełnomocnictwa M. P. (1) upoważniającego go do dokonania na rachunku bankowym spółki (...) sp. z o.o. o numerze (...) blokady środków pieniężnych w kwocie 2.300.000,00 złotych oraz wydania dyspozycji o przekazaniu ich na rzecz spółki (...) S.A. Wykonanie umowy poręczenia zostało zabezpieczone zapisem przewidującym karę umowną w kwocie 1.000.000,00 złotych. Umowa poręczenia została zawarta w formie aktu notarialnego rep. (...) nr (...) sporządzonego przez asesora notarialną N. K. zastępującą notariusza K. D. prowadzącego Kancelarię Notarialną w P..

Nadto Z. S. (1) działając z polecenia A. S. w wykonaniu umowy ujętej w akcie notarialnym rep. (...) nr (...) udzielił nieodwoływanego pełnomocnictwa M. P. (1) oraz zawarł w dniu 25 marca 2015r. ze (...) S.A. z siedzibą w P. umowę blokady środków pieniężnych nr (...). Zgodnie z zawartymi w niej postanowieniami, w okresie od dnia 23 marca 2015r. do dnia 29 maja 2015r. na rachunku (...) sp. z o.o. o numerze (...) została ustanowiona blokada środków pieniężnych do kwoty 2.300.000,00 złotych. Beneficjentem ustanowionej blokady został M. P. (1), który w ten sposób uzyskał upoważnienie do dysponowania zablokowanymi środkami pieniężnymi spółki (...) sp. z o.o. aż do odwołania blokady. W wyniku zawartej przez Z. S. (1) umowy nr (...) M. P. (1) stał się jedyną osobą, która mogła rozdisponować środkami pieniężnymi znajdującymi się na rachunku bankowym spółki (...) sp. z o.o. i to tylko poprzez przelanie ich na rachunek bankowy spółki (...)S.A..

Uzyskując w ten sposób gwarancję, że środki pieniężne z tytułu zwrotu podatku VAT, jakie spółka (...) sp. z o.o. otrzyma z Urzędu Skarbowego P. w P., spółka (...) S. A. wypłaciła w dniu 25 marca 2015r. ze swojego rachunku bankowego o numerze (...) spółce (...) S.A. trzecią transzę pożyczki w wysokości 2.300.000,00 złotych na jej rachunek bankowy o numerze (...), do którego wyłączny dostęp miał A. S.. Ł. K., pomimo pełnienia funkcji prezesa zarządu spółki (...) S.A. w ogóle nie miał bowiem dostępu do rachunku bankowego. Wszystkimi środkami pieniężnymi znajdującymi się na rachunku (...) S.A. dysponował oskarżony A. S..

W dniu 5 maja 2015r. Urząd Skarbowy P. w P. przekazał tytułem zwrotu podatku VAT za miesiąc grudzień 2014 r. na rachunek bankowy spółki (...) sp. z o.o. o numerze (...) kwotę 2.305.000,00 złotych. Jedynym pełnomocnikiem rachunku bankowego spółki (...) sp. z o.o. był oskarżony Z. S. (1), wykonujący polecenia oskarżonego A. S..

Z uwagi na to, że spółka (...) S.A. nie zwróciła spółce (...) S. A. pożyczki z dnia 7 listopada 2014r., już w dniu 6 maja 2015 r. M. P. (1) działając na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa wydał dyspozycję dokonania przelewu kwoty 2.300.000,00 złotych znajdującej się na rachunku bankowym spółki (...) sp. z o.o. na rachunek bankowy prowadzony na rzecz spółki (...) S.A. o numerze (...), oznaczając tytuł przelewu jako „spłata zadłużenia”.

Niezależnie od powyższego, w dniu 10 kwietnia 2015r. Z. S. (1) reprezentując spółkę (...) sp. z o.o. zawarł z Ł. K. reprezentującym spółkę (...) sp. z o.o. przedwstępną umowę sprzedaży nieruchomości położonej w miejscowości D. za cenę 56.058.201,00 złotych. Przysługujące nabywcy nieruchomości roszczenie zostało zabezpieczone wpisem w księdze wieczystej nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Środzie Wlkp. Umowa została zawarta w formie aktu notarialnego rep. (...) nr (...) przed notariuszem K. D. prowadzącym Kancelarię Notarialną w P.. Przedmiotowa umowa została rozwiązana na podstawie umowy z dnia 12 czerwca 2015r. (rep. (...)nr (...)). Tego samego dnia, tj. 12 czerwca 2015r. Z. S. (1) reprezentując spółkę (...) sp. z o.o. zawarł z Ł. K. reprezentującym spółkę (...) sp. z o.o. przedwstępną umowę sprzedaży nieruchomości położonej w miejscowości D. za cenę nie wyższą niż 83,00 złotych brutto za metr kwadratowy. Wykonanie zawartych w umowie postanowień zostało zabezpieczone karami umownymi w wysokości 30.000.000,00 złotych. Przysługujące nabywcy nieruchomości roszczenie zostało dodatkowo zabezpieczone wpisem w księdze wieczystej (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Środzie Wlkp. hipoteki w kwocie 61.000,00 złotych. Umowa została zawarta w formie aktu notarialnego rep. (...)nr (...) przed notariuszem K. D. prowadzącym Kancelarię Notarialną w P..

Z kolei w dniu 1 czerwca 2015r. Z. S. (1) reprezentując spółkę (...) sp. z o.o. zawarł z B. P. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) umowę pośrednictwa w sprzedaży nieruchomości położonej w D. W celu zabezpieczenia roszczeń B. P., na nieruchomości w D. ustanowiono hipotekę umowną do kwoty 25.000.000,00 złotych oraz złożono oświadczenie o poddaniu się egzekucji. Przedmiotowa umowa przewidywała również kary umowne na poziomie 20.000.000,00 złotych oraz na poziomie odpowiadającym 50% wynagrodzenia przewidzianego dla B. P. stanowiącego 3,78% ceny netto sprzedaży nieruchomości powiększonej o podatek VAT. Nadto, w dniu 11 czerwca 2015r. została zawarta na okres 10 lat umowa o przygotowanie nieruchomości położonej w D.do sprzedaży. Z kolei w dniu 12 czerwca 2015r. podpisano porozumienie przewidujące dla B. P. dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 25% kwoty uzyskanej z różnicy powstałej w wyniku pomniejszenia ceny netto sprzedaży nieruchomości w D. o kwotę przeznaczoną na wykup obligacji o łącznej wartości nominalnej w wysokości 20.000.000,00 złotych. Złożone na powyższych dokumentach podpisy zostały notarialnie poświadczone przez notariusza K. D. prowadzącego Kancelarię Notarialną w P..

O wszystkich powyższych działaniach Z. S. (1), D. G., P. N. i L. S. dowiedzieli się z treści raportów giełdowych oraz z treści księgi wieczystej nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Środzie Wlkp. dla nieruchomości położonej w D. Podjęte przez nich próby zablokowania wypłaty przez Urząd Skarbowy P. w P. kwoty 2.300.000,00 złotych, a następnie jej odzyskania okazały się całkowicie bezskuteczne.

Na skutek opisanych działań Z. S. (1) wykonującego polecenia A. S. spółka (...) sp. z o.o. poniosła szkodę majątkową w kwocie 2.300.000,00 złotych.

W dniu 22 czerwca 2015r. Z. S. (1) został odwołany z pełnionej dotychczas funkcji prezesa zarządu spółki (...) sp. z o.o. W dniu 6 lipca 2016r. reprezentujący spółkę (...) sp. z o.o. D. G. i P. N. złożyli w Prokuraturze Okręgowej w Poznaniu zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art.296 k.k. na szkodę spółki (...) sp. z o.o.. Oświadczeniem z dnia 8 grudnia 2017r. reprezentujący spółki (...) S.A. (dawniej (...) sp. z o.o.) i (...) sp. z o.o. D. G. i R. B. cofnęły wnioszek o ściganie B. P. z uwagi na zawarte z nim i spółką (...) sp. z o.o. do porozumienia.

W dniu 8 kwietnia 2015r. Ł. K. działając jako prezes zarządu spółki (...) S.A. z siedzibą w P. przeniósł na polecenie A. S. większość majątku spółki do spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., reprezentowaną przez Z. S. (1) (jako prezesa zarządu) i Ł. K. (jako członka zarządu). W dniu 10 kwietnia 2015 r. L. S. odwołał Ł. K. z funkcji prezesa zarządu spółki (...) S.A. utrzymując, że wykonując polecenia A. S. działa on na szkodę spółki.

W dniu 29 marca 2016 r. spółka (...) sp. z o.o. reprezentowana przez prezesa zarządu P. N. zawarła ze spółką (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez prezesa zarządu D. G. porozumienie o rozwiązaniu umowy użytkowania udziałów 53 udziałów spółki (...) sp. z o.o.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 10 października 2016 r. wydanego w sprawie XVI K 48/07 A. S. został skazany za przestępstwo z art.296§1, §2 i §3 k.k. w zw. z art.12 k.k. popełnione w okresie od dnia 9 lutego 1999r. do dnia 31 grudnia 1999r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art.39 pkt 2 k.k. i art.41§1 k.k. orzeczono wobec A. S. środek karny w postaci zakazu zajmowania stanowisk we władzach i radach nadzorczych podmiotów o kapitale z udziałem Skarbu Państwa na okres 5 lat. Orzeczenie sądu I instancji zostało utrzymane w mocy przez Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 7 września 2017r., sygn.. akt II AKa 330/17.

Oskarżony A. S. urodził się (...) w L., jest synem S. i A. z d. O.. Oskarżony jest stanu wolnego (rozwód), ojcem jednego dorosłego dziecka, nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Legitymuje się wykształceniem wyższym ekonomicznym. Oskarżony nie posiada żadnego majątku. Dotychczas był dwukrotnie karany za przestępstwa (za przestępstwo z art.180a k.k. oraz za przestępstwo z art.296§1-3 k.k. w zw. z art.12 k.k.).

Oskarżony Z. S. (1) urodził się (...) w P., jest synem H. i C. z d. M.. Oskarżony jest żonaty, ma dwoje dorosłych dzieci, nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Z. S. (1) legitymuje się wykształceniem średnim technicznym. Nie posiada żadnego majątku. Z. S. (1) nie był dotąd karany za przestępstwa.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- w części wyjaśnień oskarżonych: A. S. (k.1247-1255, 1396-1397, 1426 w zw. z k.1008-1009, 1041-1042v, 1043-1044), Z. S. (1) (k.1246-1247 w zw. z k. 993-995, 1047-1048v),

- zeznań świadków: P. N. (k.1360-1370 w zw. z k. 361-363v), D. G. (k.1300-1320 w zw. z k.143-149, 357-360v, 851-860), L. S. (k.1287-1290 w zw. z k. 595-602), A. G. (k.1425 w zw. z k. 727-729 akt III K 1/18 i k.33-34 akt II Ko 18/19), Ł. K. (k.1258-1261 w zw. z k. 622-628, 652-657, 694-701, 832-837),

- w części zeznań świadka G. W. (k.1386-1395 w zw. z k.584-589),

- dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i ujawnionych na rozprawie (k.1427-1428 akt) w postaci:

- odpisów aktów notarialnych (k.46-68, 69-82, 83-114, 115-130, 160-168, 169-174, 176-181, 182-186, 187-200, 201-223, 293-304, 343-346, 436-478, 505-513, 543-547, 567-571, 739-749, 758-787, 795-798, 810-816, 1381 akt), protokołu z obrad nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki (...) sp. z o.o. (k.272-275, 516-519 akt), historii rachunków bankowych (k.289-292, 366-373, 490-495, 1404-1415 akt), informacji udzielonej przez (...)Bank Spółdzielczy (k.341 akt), ramowej umowy inwestycyjnej wraz z poświadczeniem notarialnym (k.534-536, 538 akt), umowy inwestycyjnej wraz z kosztorysem (k.539-542, 548 akt), umowy spółki (...) sp. z o.o. wraz z poświadczeniem notarialnym (k.549-551, 555 akt), umowy użytkowania na udziałach (k.552-553, 556-557, 558 akt), notarialnie poświadczonych pełnomocnictw (k.573, 575 akt), warunkowej umowy sprzedaży udziałów

wraz z poświadczeniem notarialnym (k.702-704, 705 akt), umów poręczenia wraz z poświadczeniem notarialnym (k.733-737, 788-790, 791-794, 799-801, 802-803 akt), umowy pożyczki (k.750-757 akt), umowy blokady środków pieniężnych (k.808-809 akt), potwierdzeń wykonania przelewów (k.863-873 akt),

- wydruków z systemu Krajowego Rejestru Sądowego (k.34-45, 131-138, 306-311, 347-353, 500-504, 521-526, 1050-1056, 1057-1062 akt), wydruków z systemu ksiąg wieczystych (k.8-33, 276-280 akt), operatów szacunkowych (k.224-244, 245-271 akt), uchwały zarządu spółki (...) sp. z o.o. o wyrażeniu zgody na ustanowienie zastawu na udziałach (k.520 akt), wniosku do Urzędu Skarbowego P. w P. (k.305 akt), dokumentów przekazanych przez Bank (...) S.A. (k.312-315, 316, 317, 318-322, 323, 324, 325-326, 327, 328-329, 330-331, 332-333, 334, 335, 336-340 akt), wydruku z Głównego Urzędu Statystycznego (k.342 akt), dokumentów przekazanych przez Bank (...) S.A. (k.365, 374-375, 376, 377, 378, 379-382, 383, 384, 386, 387, 388, 389-391, 392-393 akt), informacji udzielonej przez Naczelnika Urzędu Skarbowego P. w P. (k.385 akt), informacji uzyskanych z systemu CEIDG (k.402-408 akt), pisma z Urzędu Miasta i Gminy K. (k.409 akt), uchwały Rady Miejskiej w K. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wraz z załącznikami (k.410-423 akt), protokołu zatrzymania rzeczy (k.433-435 akt), umowy pośrednictwa w sprzedaży nieruchomości i umowy o przygotowanie nieruchomości do sprzedaży (k.479-488 akt), dokumentów przekazanych przez (...) Bank S.A. (k.489, 496-499, 514-515, 527-532, 877, 878, 879, 880-881 akt), pisma pełnomocnika spółki (...) S.A. (k.533 akt), porozumienia o rozwiązaniu umowy użytkowania wraz z poświadczeniem notarialnym (k.559-562 akt), spisu i opisu rzeczy (k.563-566 akt), księgi akcyjnej (...) S.A. (k.706, 738 akt), porozumienia pomiędzy (...) S.A. a (...) S.A. (k.731-732 akt), weksla własnego in blanco wraz z poświadczeniem notarialnym (k.804, 805, 806-807 akt), propozycji nabycia obligacji (k.874-876 akt), pisma Starosty (...) (k. 902 akt), pism Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (k. 903-904, 924 akt), pisma (...) S.A. (k. 907 akt), informacji udzielonej przez Naczelnika Urzędu Skarbowego P. w P. (k.908-909 akt), informacji udzielonych przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w G. (k.910-911, 926 akt), zeznań podatkowych (k.912-913, 914, 915-916, 917-923 akt), informacji udzielonej przez Naczelnika Urzędu Skarbowego P. w P. (k.925 akt), dokumentów przedłożonych przez A. S. (k.927, 928, 929, 930, 931, 932-934, 935, 936-943, 944, 945, 946, 947, 948, 949-951, 952, 953-960 akt), dokumentów przedłożonych przez L. S. (k. 961, 962, 963, 964, 965, 966-973, 974-976, 977, 978 akt), protokołów zatrzymania osób (k.981-983, 999-1001, 1014-1016 akt), protokołów przeszukania (k.984-986, 1002-1005, 1017-1020 akt), oświadczenia o cofnięciu wniosku o ściganie (k.034, 1049 akt), korespondencji między (...) S.A. a (...) sp. z o.o. (k.1205-1218 akt), odpisu postanowienia wydanego w sprawie IX GNc 231/18 (k.1240-1242 akt),
- informacji uzyskanych z Aresztu Śledczego w P. (k.1322-1324, 1342-1343 akt), informacji uzyskanej z Sądu Okręgowego w Katowicach (k.1347 akt), odpisów wyroków wydanych w sprawach XVI K 48/07 i II AKa 330/17 oraz III K 916/16 (k.1348-1352, 1356 akt), informacji uzyskanych z Krajowego Rejestru Karnego (k.1029, 1030, 1079, 1295, 1400, 1401 akt), karty karnej (k.1045-1046, 1180-1182, 1296-1297, 1416-1417 akt).

Tytułem wstępu wskazać należy, że akt oskarżenia będący skargą zasadniczą w procesie karnym określa zarówno ramy podmiotowe, jak i ramy przedmiotowe postępowania karnego. Chociaż Sąd nie jest związany opisem czynu sformułowanego przez oskarżyciela publicznego, tym niemniej rozpatrując poddaną osądowi sprawę nie może wychodzić poza określone ramy wyznaczone określonym zdarzeniem historycznym. Dlatego też Sąd w niniejszej sprawie (wbrew stanowisku obrony) ograniczył postępowanie dowodowe wyłącznie do okoliczności odnoszących się ściśle do zarzutu aktu oskarżenia, a mianowicie: zakresu kompetencji przysługujących Z. S. (1) jako prezesowi zarządu spółki (...) sp. z o.o., umowy poręczenia spłaty przez spółkę (...) S.A. pożyczki zaciągniętej w spółce (...) S.A., rozporządzenia kwotą 2.300.000,00 złotych oraz roli A. S. w wymienionych czynnościach i jego wpływu na działania podejmowane przez Z. S. (1). Wnioski dowodowe składane przez obrońców oskarżonych (które zostały oddalone przez Sąd), jak również wyjaśnienia A. S. i Z. S. (1) w ocenie Sądu w oczywisty sposób dążyły do „rozmycia” przedmiotu niniejszego postępowania poprzez domaganie się badania wzajemnych powiązań między ujawnionymi w toku procesu spółkami, które jednak w istocie pozostawały indyferentne dla prawnokarnej oceny tego zachowania oskarżonych, które zostały im zarzucone w akcie oskarżenia. Z powyższych względów Sąd ograniczył postępowanie dowodowe, jak



również ocenę poszczególnych źródeł dowodowych do okoliczności wprost odnoszących się do przedmiotu niniejszego postępowania określonego wniesionym aktem oskarżenia.

Oskarżeni A. S. i Z. S. (1) nie przyznali się do popełnienia zarzuconych im w akcie oskarżenia czynów.

W ocenie Sądu złożone przez oskarżonych w toku postępowania wyjaśnienia tylko częściowo zasługiwały na miano wiarygodnych. Sąd uwzględnił podane przez oskarżonych okoliczności dotyczące objęcia przez Z. S. (1) funkcji prezesa zarządu spółki (...) sp. z o.o., której udziały w całości nabyła spółka (...) sp. z o.o. Oskarżeni potwierdzili również, że spółka (...) sp. z o.o. poręczyła do kwoty 2.300.000,00 złotych spłacenie przez spółkę (...) S.A. pożyczki uzyskanej przez nią ze spółki (...) s S.A., wykorzystując należną jej kwotę z tytułu zwrotu podatku VAT za nabycie nieruchomości w D. (k. 1254 w zw. z k. 1043-1043 akt; k. 1247 w zw. z k. 1048 akt). Przedmiotowe wyjaśnienia oskarżonych znalazły pełne odzwierciedlenie zarówno w zeznaniach D. G., P. N., L. S. i pośrednio G. W., jak i w złożonych do akt dokumentach – akcie notarialnym rep. (...) nr (...) (k. 810-816) oraz protokole Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) sp. z o.o. (k. 516-520 akt) – dlatego też Sąd uznał je za odpowiadające prawdzie.

Sąd nie znalazł natomiast podstaw do uwzględnienia pozostałych wyjaśnień A. S. i Z. S. (1), w których utrzymywali oni, że podjęte przez nich działania ujęte w postawionych im zarzutach stanowiły zgodne z prawem realizowanie postanowień umownych między spółkami (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) S.A. oraz (...) S.A. (k.1254 w zw. z k.1041v-1043v, 1248; k. 1247 w zw. z k. 1047v-1048v akt). Powyższe twierdzenia oskarżonych pozostają bowiem w oczywistej sprzeczności z zeznaniami D. G. i P. N.. Świadkowie ci w pierwszej kolejności stanowczo zaprzeczyli, aby spółka (...) sp. z o.o. potrzebowała jakiegokolwiek planu naprawczego, zaś nabycie udziałów spółki (...) sp. z o.o. oraz nieruchomości w D. podyktowane było względami gospodarczymi ukierunkowanymi na osiągnięcie zysku i zdobycie dodatkowych środków pieniężnych na budowę tzw. data center. Niezależnie jednak od kondycji spółki (...) sp. z o.o., kluczową kwestią w niniejszej sprawie było jednak to, że oskarżony Z. S. (1) w sposób oczywisty naruszył wiążącą go umowę spółki (...) sp. z o.o., której §18 pkt 6 wyraźnie wskazywał, iż dla rozporządzenia prawem lub zaciągnięcia zobowiązania do świadczenia o wartości powyżej 1.000.000,00 złotych konieczne jest uzyskanie uchwały Zgromadzenia Wspólników. Niezależnie zatem od postanowień zawartych w umowach z dnia 17 lutego 2015r., oskarżony Z. S. (1) – jako prezes spółki (...) sp. z o.o. – winien bezwzględnie przestrzegać zapisów umowy spółki, czego jednak nie uczynił, przekraczając tym samym zakres przysługujących mu uprawnień. Wbrew twierdzeniom oskarżonego A. S. (k.1252, 1254-1255 akt), jego samego oraz działającego na jego polecenie Z. S. (1) zachowań nie można uznać za realizowanie umów inwestycyjnych i tym samym ocenić ich jako prawidłowe. Żadne bowiem postanowienia zawarte w umowach inwestycyjnych nie stanowią *lex specialis* względem umowy spółki (...) sp. z o.o. i nie wyłączają jej zapisów. W konsekwencji ani A. S., ani Z. S. (1) nie posiadali legitymacji do podejmowania ujętych w akcie oskarżenia działań. A. S., wbrew zaprezentowanemu stanowisku (k.1255 akt), nie mógł wydawać Z. S. (1) żadnych poleceń, w tym wyrazić zgody na dokonanie poręczenia. Taką zgodę mogło wyrazić jedynie w formie uchwały Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. - czego jednak nie uczyniło (okoliczność przyznana nawet przez oskarżonych). W konsekwencji fakt sprzeczności podpisania przez oskarżonego Z. S. (1) umowy poręczenia z treścią §18 pkt 6 umowy spółki (...) sp. z o.o. był bezsporny i oczywisty. Oskarżony Z. S. (1) znając zapisy umowy spółki wiedział, że wykonując polecenie A. S. przekracza przysługujące mu – jako prezesowi spółki – uprawnienia. Nadto, dla Sądu niewątpliwym jest, że obaj oskarżeni zdawali sobie sprawę z tego, że podejmowane przez nich działania są dla spółki (...) sp. z o.o. w sposób oczywisty niekorzystne. Dokonanie zatem aktu poręczenia, a następnie rozdysponowanie kwotą 2.300.000,00 złotych, wbrew stanowisku oskarżonego A. S., nie stanowiło realizacji umów inwestycyjnych, zaś wobec niez uzyskania stosownej uchwały Zgromadzenia Wspólników spółki (...) sp. z o.o., stanowiło przekroczenie uprawnień przysługujących Z. S. (1), co finalnie w świetle wszystkich ujawnionych okoliczności należało poczytać w kategorii działania na szkodę tej spółki. Wyjaśniając na rozprawie głównej przeprowadzonej w dniu 4 czerwca 2019r. oskarżony A. S. wprost zresztą przyznał, że nie istniała żadna uchwała Zgromadzenia Wspólników spółki (...) sp. z o.o., która zezwalałaby Z. S. (2) na podjęcie działań opisanych w akcie oskarżenia (k.1426 akt). Nawet jeżeli – jak wyjaśnił A. S. – owa uchwała mogła zostać podjęta w każdym czasie, to tym bardziej nic nie usprawiedliwia oskarżonych, którzy zdecydowali się na działanie pomimo jej braku. Sąd nie dał przy tym A. S. wiary, iż odstępienie od podjęcia uchwały było wyrazem „kurtuazyjności biznesowej”, w świetle której podjęcie uchwały przewidzianej w §18 pkt 6 umowy spółki

(...) sp. z o.o. mogłoby stanowić asumpt do zaostrzenia konfliktu między kontrahentami i zostać źle odebrane w ich wzajemnych relacjach (k.1426 akt). Wszystkie przedmiotowe wyjaśnienia oskarżonych, zdaniem Sądu, zostały celowo przygotowane na potrzeby niniejszego postępowania, celem uniknięcia odpowiedzialności karnej, w świetle jednak pozostałego materiału dowodowego nie zasługiwały one na miano wiarygodnych. Niezależnie od powyższego, Sąd pominął pozostałe wyjaśnienia A. S. uznając je za niemające znaczenia dla dokonania prawnokarnej oceny jego i Z. S. (1) zachowań zarzuconych w niniejszej sprawie. Wbrew twierdzeniom oskarżonego, dla prawidłowego rozpoznania niniejszej sprawy nie jest konieczne ani celowe badanie wszelkich zależności i transakcji pomiędzy poszczególnymi spółkami. Kluczowym jest bowiem fakt, iż na Z. S. (1) ciążył jasno określony w §18 pkt 6 umowy spółki (...) sp. z o.o. obowiązek, którego z polecenia A. S. nie dopełnił.

W ocenie Sądu największą wartością dowodową odznaczały się zeznania świadków D. G., P. N. i L. S., którzy poza przedstawieniem wzajemnych powiązań między poszczególnymi spółkami, zdali szczegółową relację w zakresie dotyczącym objęcia przez oskarżonego Z. S. (1) funkcji prezesa zarządu spółki (...) sp. z o.o. oraz charakteru podjętych przez niego działań, jak również skutków, jakie one wywołały. Na tożsame okoliczności zeznał G. W., któremu jednak Sąd – z przyczyn opisanych poniżej – tylko częściowo dał wiarę.

Przechodząc w tym miejscu do szczegółowej oceny zeznań wyżej wymienionych świadków, w pierwszej kolejności wskazać należy, że bezspornym było, że spółka (...) sp. z o.o. nabyła udziały w spółce (...) sp. z o.o. oraz za jej pośrednictwem nieruchomości w D., aby następnie sprzedać ją z zyskiem, a uzyskane środki pieniężne przeznaczyć na wybudowanie tzw. data center na nieruchomości położonej przy ul. (...) w P. należącej do spółki (...) S.A. W tym zakresie relacje D. G., P. N., L. S. i G. W. były ze sobą zgodne. Wątpliwości nie wzbudziły nadto zeznania świadków odnoszące się do zawarcia poszczególnych umów między spółkami (w dniu 22 grudnia 2014r. umowy dotyczącej nabycia udziałów spółki (...) sp. z o.o.; w dniu 30 grudnia 2014r. umowy dotyczącej nabycia nieruchomości w D.; w dniu 17 lutego 2015r. tzw. ramowej umowy inwestycyjnej, umowy inwestycyjnej oraz umowy użytkowania 53 udziałów spółki (...) sp. z o.o.; w dniu 25 marca 2015r. umowy poręczenia za spłatę pożyczki spółki (...) S.A. do kwoty 2.300.000,00 złotych oraz umowy blokady środków pieniężnych na rachunku (...) sp. z o.o.; w dniach 10 kwietnia 2015r. i 12 czerwca 2015r. przedwstępnych umów sprzedaży nieruchomości w D.; w dniu 1 czerwca 2015r. umowy dotyczącej pośrednictwa w sprzedaży nieruchomości w D.), albowiem podane przez nich informacje znalazły odzwierciedlenie w złożonych do akt dokumentach. Wszelkie zaś ewentualne rozbieżności ujawnione w relacjach świadków, Sąd rozstrzygnął opierając się na treści dokumentów. Nadto, Sąd dał wiarę D. G. i P. N. co do tego, że spółka (...) sp. z o.o. w latach 2014/2015 znajdowała się w dobrej kondycji finansowej, a nabycie udziałów spółki (...) sp. z o.o. i nieruchomości w D. było podyktowane wyłącznie chęcią uzyskania dodatkowych środków pieniężnych na budowę tzw. data center, na co pośrednio wskazywał również L. S.. Sąd nie dał wiary natomiast zeznaniom G. W., który utrzymywał, że wskutek zamówienia sprzętu komputerowego do tzw. data center spółka (...) sp. z o.o. została postawiona w stan zagrożenia niewypłacalnością, a w dalszej kolejności upadłością ( k.586 akt), przedmiotowym twierdzeniom G. W. przeczyły bowiem zeznania wymienionych wyżej świadków. Zeznając na rozprawie głównej przeprowadzonej w dniu 10 kwietnia 2019r. świadek G. W. utrzymywał, że nie posiadał wiedzy w zakresie sytuacji spółki (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. z uwagi na odsunięcie go przez D. G. od udziału w sprawach spółek, świadek zaznaczył przy tym, że nie znał powodu jego odsunięcia. W tym zakresie relację G. W. Sąd ocenił jako niewiarygodną, albowiem uczestnicząc chociażby przy zawieraniu umów z dnia 17 lutego 2015r. świadek doskonale musiał zdawać sobie sprawę ze stanu majątkowego obu spółek. Świadkowie D. G. i P. N. jednoznacznie wskazali, że odsunęli G. W. od spraw spółek z uwagi na podejrzenie o jego współdziałanie z oskarżonym A. S. na szkodę spółki (...) sp. z o.o.. Relacja łącząca G. W. z oskarżonym A. S. warunkowała również, zdaniem Sądu, sposób składania przez niego zeznań na etapie jurysdykcyjnym, który ewidentnie był ukierunkowany na polepszenie sytuacji procesowej oskarżonego. W świetle jednak pozostałego materiału dowodowego, Sąd większość z zeznań G. W. pominął jako nieodpowiadające prawdzie.

Oceniając natomiast zeznania świadków w zakresie ściśle dotyczącym przedstawionych oskarżonym zarzutów, Sąd dał wiarę D. G. (k.358, 856, 1301 akt), P. N. (k.362, 1361, 1365 akt), L. S. (k.599 akt) i G. W. (k.588 akt) w zakresie, w jaki opisali oni okoliczności związane z wyborem Z. S. (1) na prezesa spółki (...) sp. z o.o., wskazując wyraźnie, iż zarekomendował go oskarżony A. S., jako „swojego zaufanego człowieka”. Jednocześnie świadkowie D. G. (k.1301,

1304 akt), P. N. (k.362v, 1361, 1363 akt) i L. S. (k.1289-1290 akt) zeznali, że z całokształtu okoliczności związanych (...) sp. z o.o. oraz rodzaju i sposobu podejmowanych przez Z. S. (1) decyzji stało się dla nich jasne, że prezes spółki (...) sp. z o.o. nie był samodzielny, lecz w całości zależny od A. S., który przez cały czas wydawał mu polecenia. O dominującej pozycji A. S. i wiążącego charakteru jego poleceń względem Z. S. (1) przemawiał zresztą już sam sposób zachowywania się oskarżonego względem kontrahentów, na co zresztą Sąd również zwrócił uwagę w trakcie rozprawy głównej. Kontynuując wskazać należy, że jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania D. G. (k.856, 858, 1301 akt), P. N. (k.1361 akt) i L. S. (k.00, 1289 akt) wskazujących na bezwzględną konieczność przestrzegania przez Z. S. (1), jako prezesa spółki (...) sp. z o.o., umowy spółki, w tym również §18 pkt 6 dotyczącego rozporządzania mieniem spółki i zaciągania w jej imieniu zobowiązań. Relacje wymienionych świadków, jak również wyjaśnienia A. S. z dnia 4 czerwca 2019r. oraz złożone do akt dokumenty nie potwierdziły, aby kiedykolwiek została podjęta uchwała upoważniająca Z. S. (1) do podpisania umowy poręczenia do kwoty 2.300.000,00 złotych umowy pożyczki zawartej w dniu 7 listopada 2014r. pomiędzy spółkami (...) S.A., a (...) S.A. W konsekwencji nie może budzić wątpliwości okoliczność, iż Z. S. (1) w rozpatrywanym przypadku, pomimo ciężącego na nim obowiązku, nie uzyskał stosownej uchwały Zgromadzenia Wspólników spółki (...) sp. z o.o., przez co dokonując poręczenia umowy pożyczki, przekroczył przysługujące mu uprawnienia. Powyższe spowodowało z kolei zresztą odwołanie go z funkcji prezesa zarządu, o czym zeznali P. N. (k.362, 1361 akt) i L. S. (k.601 akt) z powodu wyrządzenia spółce (...) sp. z o.o. szkody w wielkich rozmiarach. Jednocześnie D. G., P. N. i L. S. wskazali, że Z. S. (1) nie poinformował ich w żaden sposób, ani o zamiarze poręczenia za cudzy dług, ani o dokonaniu takiej czynności prawnej. Oskarżony Z. S. (1) zataił również sposób rozdysponowania kwotą 2.300.000,00 złotych należną spółce (...) sp. z o.o. z tytułu zwrotu podatku VAT za nabycie nieruchomości w D.. Nawet po pisemnym wezwaniu do wyjaśnienia zaistniałej sytuacji, Z. S. (1) nie udzielił żadnych informacji. Podjęte zaś próby odzyskania należnej spółce (...) sp. z o.o. kwoty 2.300.000,00 złotych okazały się bezskuteczne (k.362, 858, 1301, 1360, 1364 akt).

W pozostałym zakresie, odnoszącym się do wzajemnych powiązań między spółkami (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) S.A., (...) S.A. oraz (...) sp. z o.o., Sąd zeznania świadków pominął, albowiem nie miały one żadnego znaczenia dla dokonania prawnokarnej oceny tych zachowań oskarżonych A. S. i Z. S. (1), które były przedmiotem niniejszego postępowania.

W ocenie Sądu, pomimo tego, że zeznania złożone przez Ł. K. cechowały się w większości ogólnikowością, to jednak w całości zasługiwały na miano wiarygodnych. Świadek w toku całego postępowania konsekwentnie wskazywał, iż nie jest w stanie udzielić odpowiedzi na część z zadawanych mu pytań, albowiem nie posiada on stosownej wiedzy. Ł. K. wskazał bowiem, że w rzeczywistości to nie on, ale oskarżony A. S. podejmował wszelkie decyzje w (...) S.A. i (...) sp. z o.o. w stosunkach ze spółkami (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o.. Nawet jeżeli on sam podpisywał jakiegokolwiek dokumenty, w tym umowy, to czynił to wyłącznie na wyraźne polecenie A. S. (k.654, 695, 697, 833, 835 akt). Ł. K. zapytany o okoliczności przekazania kwoty 2.300.000,00 złotych ze spółki (...) sp. z o.o. spółce (...) S.A. i finalnie spółce (...) S.A. oświadczył, że nie posiada w tym zakresie wiedzy, albowiem „sprawą zajmował się pan A. S.” (k.655, 697, 834, 1258 akt). Nadto, Ł. K. ujawnił, że to nie on – jako prezes spółki (...) S.A. – ale pełniący oficjalnie funkcję prokurenta oskarżony A. S. posiadał dostęp do rachunków bankowych spółki, wskutek czego to oskarżony A. S. zarządzał zgromadzonymi na nich środkami pieniężnymi i decydował o ich przeznaczeniu (k.697 akt). Odnośnie oskarżonego Z. S. (1), świadek Ł. K. wskazał, że poznał go za pośrednictwem A. S., jako jego współpracownika biznesowego, z którym nadto utrzymywał również prywatne relacje (k.624 akt). Przedmiotowe zeznania Ł. K. zostały ocenione przez Sąd jako odpowiadające prawdzie i wykorzystane pomocniczo przy ustalaniu faktycznej roli oskarżonego A. S. i jego wpływu na działania podjęte przez oskarżonego Z. S. (1).

Uzupełniająco Sąd wykorzystał zeznania A. G., która w zakresie posiadanej wiedzy potwierdziła okoliczności zawarcia umowy pożyczki z dnia 7 listopada 2014r., jak również poręczenia przez spółkę (...) sp. z o.o. za spółkę (...) S.A. do kwoty 2.300.000,00 złotych, wskutek czego spółka (...) S.A. wypłaciła spółce (...) S.A. trzecią transzę pożyczki. Umowa poręczenia, według informacji posiadanych przez A. G., została podpisana z inicjatywy spółki (...) S.A.. Treść relacji świadka potwierdziła również dokonanie przelewu środków pieniężnych w kwocie 2.300.000,00 złotych w dniu 6 marca 2015r. z rachunku bankowego spółki (...) sp. z o.o. na rachunek bankowy spółki (...) S.A. oznaczonego

jako „spłata zadłużenia”. A. G. zaznaczyła przy tym, że spółka (...) S.A. nie spłaciła udzielonej jej pożyczki, a obecnie jest na etapie spłacania odsetek. Dla Sądu istotnym był ten fragment zeznań A. G., w który wskazała na zaangażowanie oskarżonego A. S. w negocjacje poprzedzające udzielenie spółce (...) S.A. pożyczki oraz jego powiązania z innymi spółkami, w tym ze spółką (...) sp. z o.o.. Treść zeznań A. G. wskazywała na to, że gdyby nie dokonane poręczenie, wówczas spółce (...) S.A. nie zostałaby wypłacona kolejna transza pożyczki ( k.33 akt II Ko 18/19). Tymczasem poręczenie kwoty mającej stanowić zwrot podatku z urzędu skarbowego był dla pożyczkodawcy pewnym zabezpieczeniem wierzytelności.

W ocenie Sądu na przymiot wiarygodności zasługiwały dokumenty załączone do akt sprawy. W związku z faktem, iż zostały one sporządzone przez właściwe organy, w granicach przysługujących im kompetencji oraz w formie przewidzianej przez przepisy, Sąd nie znalazł żadnych podstaw do podważenia ich autentyczności, czy też prawdziwości zawartych w nich twierdzeń. Dokumenty te nie były także kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron procesowych, zaś Sąd nie znalazł żadnego powodu, aby uczynić to z urzędu.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje.**

Przechodząc do merytorycznej oceny zasadności postawionych oskarżonym zarzutów, Sąd na podstawie całokształtu zebranego w toku postępowania materiału dowodowego, spośród którego najistotniejsze znaczenie miały w pełni wiarygodne zeznania D. G., P. N. i L. S., pośrednio zeznania A. G. i Ł. K., częściowo odpowiadające prawdzie zeznania G. W., częściowo wiarygodne wyjaśnienia obu oskarżonych oraz dokumenty w postaci odpisów aktów notarialnych ( k.187-200, 201-223, 567-571, 810-816 akt), protokołu z Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) sp. z o.o. ( k.516-520 akt), historii rachunków bankowych ( k.494, 1415 akt), informacji udzielonej przez (...) ( k. 341 akt), umowy spółki (...) sp. z o.o. ( k.549-551 akt), umowy poręczenia z dnia 25 marca 2015r. ( k.799-801 akt) bezsprzecznie ustalił, że oskarżony A. S. i oskarżony Z. S. (1) swoim zachowaniem wypełnili komplet ustawowych znamion czynu zabronionego z art.296§1 k.k. i art.296§2 k.k. i art.296§3 k.k. w zw. z art.11§2 k.k., przy czym A. S. w warunkach sprawstwa kierowniczego ujętego w art.18§1 k.k.

Przepis art.296§1, §2 i §3 k.k. penalizuje zachowanie osoby będącej obowiązana na podstawie przepisu ustawy, decyzji właściwego organu lub umowy do zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą osoby prawnej, a która działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nadużycie udzielonych jej uprawnień lub niedopełnienie ciężącego na niej obowiązku wyrządza owej osobie prawnej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że oskarżony Z. S. (1) obejmując funkcję prezesa zarządu spółki (...) sp. z o.o. został zobowiązany – stosownie do treści art.201§1 k.s.h. – do zajmowania się jej sprawami majątkowymi. W nauce prawa karnego przyjmuje się, że „zajmowanie się sprawami majątkowymi” obejmuje całokształt czynności faktycznych i prawnych odnoszących się do powierzonego majątku lub działalności gospodarczej. Za „zajmującego się cudzymi sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą” można zatem uznać tylko tego, kto realizując powierzone mu zadania, jednocześnie jest uprawniony i zobowiązany do dbałości o powierzone mienie i chronienie go przed uszczerbkiem, uszczupleniem, utratą lub pogorszeniem, a zarazem jest uprawniony i zobowiązany do wykorzystania powierzonego mienia w procesie gospodarowania w taki sposób, aby mienie to pomnażać, powiększając jego wartość, ilość lub gospodarcze znaczenie (P. Kardas [w:] A. Zoll [red.] Kodeks karny. Komentarz, Lex 2016, do art. 296 k.k.). Mając na uwadze powyższe, niewątpliwym było, że na oskarżonym Z. S. (1) ciążył obowiązek zajmowania się sprawami majątkowymi spółki (...) sp. z o.o. Jednocześnie oskarżony z tytułu pełnionej funkcji obowiązany był do przestrzegania umowy spółki, w tym jej przepisu §18 pkt 6, zgodnie z którym „Rozporządzenie prawem lub zaciąganie zobowiązań do świadczenia o wartości powyżej 1.000.000,00 zł wymaga uchwały Zgromadzenia Wspólników”. Z przepisu art.228<sup>1</sup> k.s.h. jednoznacznie wynika, że uchwała wspólników lub umowa spółki może określać zasady postępowania w zakresie rozporządzania składnikami aktywów trwałych lub dokonywania niektórych czynności prawnych, przy czym – na co wskazuje art.230 zd. I k.s.h. – rozporządzenie prawem lub zaciągnięcie zobowiązania do świadczenia o wartości dwukrotnie przewyższającej wysokość kapitału zakładowego wymaga uchwały wspólników, chyba że umowa spółki stanowi inaczej. Jak wynika z informacji uzyskanych z Krajowego Rejestru Sądowego (k.162 akt), wysokość kapitału zakładowego spółki (...) sp. z o.o. w latach 2014-2015 nie przekraczała kwoty 11.000,00 złotych

(oscyłując na poziomie 10.000,00 – 10.100,00 złotych). W konsekwencji dla zaciągnięcia zobowiązania na poziomie 2.300.000,00 złotych oskarżony Z. S. (1) – zarówno na podstawie ustawy, jak i §18 pkt 6 umowy spółki (...) sp. z o.o. – był obowiązany uzyskać uchwałę Zgromadzenia Wspólników. Nieuzyskanie zatem przedmiotowej uchwały, przy jednoczesnym zaciągnięciu zobowiązania na poziomie 2.300.000,00 złotych, niewątpliwie stanowiło przekroczenie przez oskarżonego przysługujących mu uprawnień, co z kolei jednoznacznie świadczy o zrealizowaniu przez niego strony przedmiotowej przestępstwa z art.296§1 k.k.

W odniesieniu natomiast do oskarżonego A. S., Sąd na podstawie powołanego wyżej materiału dowodowego ustalił, że zarzuconego mu w akcie oskarżenia czynu dopuścił się w warunkach sprawstwa kierowniczego z art.18§1 k.k. Sprawca kierowniczy nie wypełnia żadnego z warunków odpowiedzialności określonych przez znamiona czynu zabronionego, ponieważ sam nie wykonuje tego czynu. Przedmiotem działania sprawcy kierowniczego jest zachowanie innej osoby (bezpośredniego wykonawcy czynu zabronionego), które stanowi wypełnienie znamion przestępstwa poprzez rzeczywiste jego wykonanie. Bezpośrednio wykonujący czyn zabroniony jest „narzędziem”, przy pomocy którego sprawca kierowniczy wykonuje czyn zabroniony. Treść działania sprawcy kierowniczego sprowadza się do władztwa nad przebiegiem realizacji znamion czynu zabronionego przez osobę kierowaną i to w czasie jego wykonywania (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 marca 2014r., II AKa 384/13, Biul. SAKa 2014/2, poz.4). Przeprowadzone postępowania dowodowe wykazało, że Z. S. (1) został prezesem zarządu spółki (...) sp. z o.o. wskutek zarekomendowania go przez A. S.. Oskarżony A. S. chcąc uzyskać korzyść majątkową kosztem spółki (...) sp. z o.o. celowo wprowadził do niej swojego zaufanego człowieka, co do którego miał pewność, że wykona wydane mu polecenie, wykorzystując zajmowaną pozycję. W toku postępowania świadkowie D. G., P. N., L. S. i G. W. jednoznacznie wskazywali, że Z. S. (1) w pełnieniu funkcji prezesa spółki (...) sp. z o.o. nie był samodzielny, lecz w całości zależny od A. S.. W świetle wszystkich ujawnionych okoliczności dla Sądu niewątpliwym było, że oskarżony A. S. kierował wykonaniem przez oskarżonego Z. S. (1) czynu zabronionego z art.296§1 k.k.

Przystawiając poczynione powyżej rozważania w przedmiocie roli każdego z oskarżonych do wyników przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania dowodowego, Sąd w sposób niewątpliwy ustalił, że oskarżony Z. S. (2) – wykonując wydane mu przez A. S. w 2015r., najpóźniej przed dniem 25 marca 2015r. polecenie – działając wbrew zakazowi zawartemu w §18 pkt 6 umowy spółki (...) sp. z o.o., jako prezes zarządu tej spółki zawarł w dniu 25 marca 2015r. ze spółką (...) S.A. (reprezentowaną przez prezesa zarządu A. G.) umowę poręczenia do kwoty 2.300.000,00 złotych umowy pożyczki zawartej w dniu 7 listopada 2014r. pomiędzy spółką (...) S.A. z siedzibą w P. (jako pożyczkobiorcą) a spółką (...) S.A. z siedzibą w P. (jako pożyczkodawcą), na podstawie której spółka (...) sp. z o.o. (jako poręczyciel) zobowiązała się względem spółki (...) S.A. – w celu zabezpieczenia swojego zobowiązania – do udzielenia nieodwołalnego pełnomocnictwa M. P. (1), co w konsekwencji doprowadziło do zawarcia ze (...) umowy nr (...) blokady środków pieniężnych do kwoty 2.300.000,00 złotych obowiązującej do dnia 29 maja 2015r. na rzecz M. P. (1) jako beneficjenta blokady z jednoczesnym upoważnieniem go do dysponowania w danym czasie zablokowanymi środkami pieniężnymi oraz do odwołania blokady. Efektem działań podjętych przez Z. S. (1) z polecenia A. S. było przelanie przez M. P. (1) w dniu 6 maja 2015r. z rachunku bankowego spółki (...)sp. z o.o. o numerze (...) na rachunek bankowy spółki (...) S.A. o numerze (...) kwoty 2.300.000,00 złotych. Przedmiotowe zachowania oskarżonych niewątpliwie cechowały się umyślnością, a nadto były bezpośrednio ukierunkowane na osiągnięcie korzyści majątkowej poprzez pozbawienie spółki (...) sp. z o.o. kwoty 2.300.000,00 złotych. Powyższe świadczy z kolei nie tylko o zrealizowaniu przez każdego z oskarżonych strony podmiotowej zarzuconych im czynów zabronionych z art.296§1 i §2 k.k., ale znamion określonych w §3, albowiem z uwagi na wysokość utraconych przez spółkę środków pieniężnych, rozmiar wyrządzonej jej szkody należało ocenić jako wielką w rozumieniu art.296§3 k.k. w zw. z art.115§7a k.k. w zw. z art.115§6 k.k..

### ***odnośnie wymiaru kary***

Rozważając w świetle dyrektyw z art.53§1 i §2 k.k. oraz art.115§2 k.k. kwestię wymiaru kary dla A. S. i Z. S. (1) za przypisane im przestępstwa, Sąd miał na uwadze, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonych oraz

społecznej szkodliwości popełnionych przez nich czynów. Nadto, Sąd uwzględnił zarówno okoliczności wpływające łagodząco, jak i obciążająco na sytuację procesową każdego z oskarżonych.

Czyny oskarżonych są niewątpliwie społecznie szkodliwe w stopniu wyższym niż znikomy. Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynów A. S. i Z. S. (1), Sąd kierował się kryteriami zawartymi w art.115§2 k.k.. W ocenie Sądu czyny, których dopuścili się A. S. i Z. S. (1) cechuje społeczna szkodliwość, której stopień należy określić jako bardzo wysoki. Czyny te godzą bowiem w podlegające ochronie prawnej dobra w postaci interesów majątkowych podmiotu, który powierzył zajmowanie się nimi innej osobie, a także pewnego standardu należytej staranności w prowadzeniu cudzych interesów majątkowych. Za przedstawioną oceną stopnia społecznej szkodliwości czynów zabronionych przypisanych oskarżonym przemawia również ustalenie, że dopuścili się ich w sposób umyślny z zamiarem bezpośrednim, a A. S. dodatkowo w warunkach sprawstwa kierowniczego z art.18§1 k.k.

Czyny, o których mowa zostały nadto przez oskarżonych zawinione, jako że zarówno od A. S., jak i od Z. S. (1), osób dorosłych, zdrowych psychicznie i nie znajdujących się w żadnych anormalnych sytuacjach motywacyjnych można było w rozpatrywanych przypadkach wymagać zachowania zgodnego z prawem. W toku postępowania nie ujawniono żadnej okoliczności mogącej usprawiedliwiać podjęte przez oskarżonych zachowania.

Okolicznością obciążającą przy wymiarze kary A. S. był również fakt jego dotychczasowej dwukrotnej karalności za przestępstwa, co prowadzi do wniosku, że oskarżony ten jest osobą zdemoralizowaną, który z popełniania przestępstw uczynił sobie niemal sposób na życie.

Uznając winę i sprawstwo oskarżonego A. S. za przestępstwo z art.18§1 k.k. w zw. z art.296§1 k.k. i art.296§2 k.k. i art.296§3 k.k. w zw. z art.11§2 k.k., popełnione w ustalony w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku sposób, za udowodnione, Sąd na podstawie art.296§3 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierzył mu karę 4 lat pozbawienia wolności.

Z kolei uznając winę i sprawstwo oskarżonego Z. S. (1) za przestępstwo z art.296§1 k.k. i art.296§2 k.k. i art.296§3 k.k. w zw. z art.11§2 k.k., popełnione w sposób opisany w punkcie II części wstępnej wyroku, za udowodnione, Sąd na podstawie art.296§3 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Mając na uwadze fakt, iż obaj oskarżeni dopuścili się zarzuconych im czynów w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Sąd, w oparciu o treść przepisu art.33§2 k.k. wymierzył im również kary grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych po 100,00 złotych każda w przypadku A. S. oraz w wymiarze 200 stawek dziennych po 100,00 złotych każda w przypadku Z. S. (1). W ocenie Sądu, wymierzenie kar grzywny obok kar pozbawienia wolności dodatkowo uświadomi oskarżonym ekonomiczną nieopłacalność popełniania przestępstw oraz wpłynie na nich wychowawczo, ukierunkowując ich na przestrzeganie w przyszłości porządku prawnego. Przyjęta przez Sąd liczba stawek dziennych jest adekwatna do stopnia zawinienia każdego z oskarżonych i społecznej szkodliwości popełnionego przez każdego z nich czynu. Z kolei wysokość jednej stawki dziennej została ustalona zgodnie z kryteriami wskazanymi w art. 33 § 3 k.k. Wskazać należy, że u oskarżonych nie stwierdzono trwałej niezdolności do pracy, wskutek czego należy spodziewać się, iż będą oni w stanie wyasygnować odpowiednie środki finansowe na uiszczenie orzeczonych względem nich kar grzywny.

Stosując regulacje pomieszczone w art.41§1 k.k. w zw. z art.43§1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonych A. S. i Z. S. (1) zakaz zajmowania funkcji kierowniczych oraz zajmowania stanowisk w organach spółek kapitałowych na okres odpowiednio 10 lat i 5 lat. Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie jednoznacznie wykazało bowiem, że oskarżony Z. S. (1) nadużył przysługujących mu, jako prezesowi spółki (...) sp. z o.o., uprawnień. Z kolei oskarżony A. S. wydając Z. S. (1) polecenie działania w sposób oczywiście sprzeczny zarówno z postanowieniami umowy spółki (...) sp. z o.o., jak i jej interesami, niewątpliwie okazał, że jakikolwiek zajmowanie przez niego stanowisk kierowniczych oraz stanowisk w organach spółek kapitałowych zagraża istotnym dobrom chronionym prawem w postaci interesów majątkowych osób prawnych. Ustalone przez Sąd okoliczności stanu faktycznego potwierdziły, że wszelkie podejmowane przez A. S. działania były ukierunkowane wyłącznie na osiągnięcie przez niego korzyści majątkowej. Oskarżony A. S. pozostawał przy tym całkowicie obojętny na to, jakie skutki dla spółki (...) sp. z o.o. powstaną wskutek zrealizowania przez oskarżonego Z. S. (1) wydanego mu polecenia. Jednocześnie Sąd miał na uwadze również uprzednie prawomocne skazanie A. S. wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 10 października 2016r. (sygn. akt: XVI K 48/07)

za przestępstwo z art. 296 § 1, § 2 i § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k., w związku z którym orzeczono wobec niego zakaz zajmowania stanowisk we władzach i radach nadzorczych podmiotów o kapitale z udziałem Skarbu Państwa. Dlatego też, w ocenie Sądu, aby uchronić kolejne podmioty od destrukcyjnych działań obu oskarżonych konieczne jest wyłączenie ich z grona osób mogących zajmować kierownicze stanowiska oraz stanowiska w organach spółek kapitałowych. Różnicując natomiast długość okresów, na które zastosowano środki karne przewidziane w art.41§1 k.k., Sąd uwzględnił zakres przestępczych działań każdego z oskarżonych i pełnioną przez nich rolę w ujawnionym procederze, a w przypadku A. S. również jego uprzednie skazanie za przestępstwo z art.296§1, §2 i §3 k.k. w zw. z art.12 k.k..

Z uwagi na wyrządzenie popełnionymi przestępstwami szkody spółce (...) sp. z o.o., Sąd w punkcie 4 części rozstrzygającej wyroku uwzględnił wniosek pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego i zobowiązał oskarżonych A. S. i Z. S. (1) do solidarnego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej spółki kwoty 2.300.000,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 maja 2015r. do dnia zapłaty. Wskazana kwota stanowi równowartość wypłaconej z rachunku bankowego spółki (...) sp. z o.o. w dniu 6 maja 2015r. kwoty zwrotu podatku VAT przekazanej bezpodstawnie na rachunek bankowy spółki (...) S.A.

Na podstawie art.627 k.p.k. Sąd nałożył na oskarżonych obowiązek zwrotu Skarbowi Państwa kosztów procesu w częściach po 1/2, a także opłaty, których wysokość została ustalona w oparciu o przepisy art. 1, art. 2 ust.1 pkt.5 oraz art. 3 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r., o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983, Nr 49, poz. 223) na kwoty odpowiednio 6.400,00 złotych w przypadku A. S. oraz 4.600,00 złotych w przypadku Z. S. (1). Sąd uznał, że oskarżeni ze względu na sytuację osobistą i majątkową, jak również z uwagi na posiadane możliwości zarobkowe będą w stanie je uiścić. Brak było jakichkolwiek podstaw ku temu, by zwolnić oskarżonych od kosztów wynikłych wskutek przeprowadzenia przeciwko nim postępowania karnego.

SSO Tomasz Borowczak

## ZARZĄDZENIE

Proszę

- 1) odnotować w kontrolce uzasadnień,
- 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:
  - pełnomocnikowi oskarżyciela posiłkowego – adw. H. M.
  - oskarżonemu A. S.
  - obrońcy oskarżonego Z. S. (1) adw. M. P. (2)
- 3) przedłożyć za 14 dni od doręczenia lub wraz z apelacją.

Poznań, dnia 27 czerwca 2019r.

SSO Tomasz Borowczak